1958
ఫిబ్రవరి 14.

భారత సర్వోన్నత న్యాయస్తానము

ఎస్ ఏం . శైల బాల దస్సీ

వర్సెస్

ఎస్ ఏం. నిర్మలా సుందరి దస్సీ మరియు వేరొకరు

(గౌరవ ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఎస్.ఆర్.దాస్, వెంకట్రామ అయ్యర్, ఏ.కె. సర్కార్ మరియు వివియాన్ బోస్)

సివిల్ ప్రొసీజర్ – పార్టీ యొక్క చేరిక – వ్యాజ్య మధ్యస్థమ్ లో అన్యాక్రాంతం [ట్రాన్ స్ఫర్ పెండెంటే లైట్] – బదిలీచేయించుకున్నవారు దాఖలు చేసిన అప్పీల్ – అప్పీల్ ని కొనసాగించడానికి బదిలీచేసిన వారి యొక్క హక్కు – సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్(1908 లోని 5వ చట్టం) సె.146,ఆర్డర్ 22 రూల్ 10.

1952లో రెండవ ప్రతివాది ఆస్తులను అప్పీలుదారుకు విక్రయించారు మరియు ఎటువంటి లావాదేవీలు లేకుండా ఆస్తులను విక్రయించినట్లు అమ్మకపు దస్తావేజు లో వివరించారు. 1 వ రెస్పోండెంట్ ఆమె తనఖా పెట్టిన ఆస్తులు అమ్మకం కోసం చర్యలు ప్రారంభించినప్పటికి, 1935 లో ఆస్తులకు సంబంధించి తనఖా డిక్రీని పొందిన మొదటి ప్రతివాది 1954 వరకు కలకత్తా హైకోర్టు యొక్క ఒరిజినల్ సైడ్ రూల్స్ ప్రకారం అవసరమైన విధంగా డిక్రీని రూపొందించడానికి ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. రెండవ ప్రతివాది డిక్రీని అమలు చేయడం కాల పరిమితి ద్వారా నిరోధించబడిందని అభ్యంతరం లేవనెత్తారు , అయితే దానిని హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి తోసిపుచ్చారు మరియు ఆ ఉత్తర్వుపై రెండవ ప్రతివాది అప్పీల్ చేశారు. రెండవ ప్రతివాది , మొదటి ప్రతివాదితో కుమ్మక్కై తన హక్కులను తనకు కాకుండా చేస్తారనే ఉద్దేశ్యంతో అప్పీలుదారు ఆమెను రెండవ ప్రతివాది స్థానంలో చేర్చమని లేదా ప్రత్యామ్నాయగా అదనపు అప్పీలుదారుగా నమోదు చేయబడాలని ప్రార్థిస్తూ సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లోని ఆర్డర్ .22, రూల్.10 కింద హైకోర్టులో దరఖాస్తు చేసుకున్నారు . హైకోర్టు దరఖాస్తును కొట్టివేసిన తరువాత, అప్పీలుదారు ప్రస్తుత అప్పీల్‌ని తీసుకువచ్చారు:

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లోని ఆర్డర్ .22, రూల్.10 ప్రకారం దరఖాస్తును కొనసాగించలేమని నిర్ధారించడము అయినది , ఎందుకంటే (i) దావా 1*954లో డిక్రీని* రూపొందించే వరకు పెండింగ్‌లో ఉన్నట్లు భావించి ఆర్డర్.22, రూల్.10 ప్రకారము దావా పెండింగ్‌లో ఉన్న కోర్టుకు ధరఖాస్తు చేయలేదు . (ii) అప్పీల్ కోర్టుకు చేసిన

దరఖాస్తు కూడా ఆర్డర్.22, రూల్.10 ప్రకారము లేదు ఎందుకనగా బదిలీ అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి ముందుగా జరిగింది మరియు పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో కాదు.

అయితే దరఖాస్తు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సె 146 పరిధి లోకి వస్తుంది మరియు అప్పీలుదారు రికార్డులో తీసుకురావడానికి అర్హులు ,ఎందుకంటే అప్పీల్ అనేది ఆ సెక్షన్ ప్రకారము ఒక విచారణ మరియు అప్పీల్ దాఖలు చేసే హక్కు ని కలిగివుంటే కొనసాగించే హక్కు కూడా దానితో పాటు వుంటూ అప్పీలుదారు ద్వారా ఉన్న వ్యక్తి దాఖలు చేసిన అప్పీల్‌ను కొనసాగించే హక్కును అప్పీల్ లో కోరిన క్లెయిము అప్పీలుదారు కలిగి ఉంటుంది.

జుగల్కిషోర్ సరాఫ్ v. రా కాటన్ లిమిటెడ్ ., [1955] I SCR 1369, సీతారామస్వామి v. లక్ష్మీ నరసింహ, (1918) ILR 41 మద్రాస్ 41, 510 మరియు ముతియా చెట్టియార్ v. గోవిందదాస్ కిష్ణదాస్ , (1921) ILR 44 మద్రాస్ 919, పై ఆధారపడ్డారు .

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.350/1957.

1955 అప్పీల్ నంబర్ 152లో మోషన్ నోటీసుపై కలకత్తా హైకోర్టు ఆగస్టు 6, 1956 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది.

ఎన్.సి. ఛటర్జీ మరియు పి.కె ముఖర్జీ, అప్పీలుదారు కోసం

బి . సేన్ మరియు పి.కె. ఘోష్ (పి.కె బోస్ కోసం),

ప్రతివాది నం.1 కోసం సం 1958. ఫిబ్రవరి 14వ తేదీన కోర్టు తీర్పువెలువరించడము అయినది.

గౌరవ న్యాయమూర్తి వేంకటరామ అయ్యర్ సం 1955 యొక్క అప్పీల్ నంబర్ 152లో తమ ముందు పెండింగ్ లో ఉన్న అప్పీలులో అప్పీలుదారునిగా నమోదు చెయ్యమని పెట్టుకొన్న ధరఖాస్తుని సం 1956 ఆగస్ట్ 6వ తేదీన కలకత్తా హై కోర్టు ద్వారా తిరస్కరించబడిన ఉత్తర్వుపై వేయబడిన అప్పీల్ ఇది .

రెండవ ప్రతివాది, సుధీర్ కుమార్ మిట్టర్, రెండు ఇళ్ల యజమాని, నెం. 86/1, కార్న్‌వాలిస్ స్ట్రీట్ మరియు నెం. 7-సి, కీర్తి మిట్టర్ లేన్, కలకత్తా. మే 19, 1934 న, అతను మొదటి ప్రతివాది అయిన శ్రీమతి నిర్మలా సుందరి దాసి కి అనుకూలంగా పేర్కొన్న ఇళ్లపై రూ 3,000 చొప్పున తనఖా దస్తావేజును వ్రాశాడు . ఆమె ఈ తనఖాపై 1935 నాటి దావా నెం. 158 ని దాఖలు చేశారు మరియు మార్చి 8, 1935 న ప్రిలిమినరీ డిక్రీని పొందింది. ఆ తర్వాత ఈ విషయం రిజిస్ట్రార్ ముందు ఖాతాలు తీసుకోవడానికి వచ్చింది మరియు జూలై 23, 1935 నాటి తన నివేదిక ద్వారా అతను ఒక మొత్తం రూ. 3,914-6-6 ఆమెకు చెల్లించాల్సి ఉంది మరియు దాని పై , ఏప్రిల్ 20, 1936న తుది డిక్రీ ఆమోదించబడింది. కలకత్తా హైకోర్టు ఒరిజినల్ సైడ్ రూల్ 27 అధ్యాయం 16 ప్రకారం, ఎవరికి అనుకూలంగా డిక్రీ ఆమోదించబడిందో ఆ వ్యక్తి డిక్రీని రూపొందించడానికి దాని తేదీ నుండి నాలుగు రోజులలోపు దరఖాస్తు చేసుకోవాలి. ఆ రూలు ప్రకారము "ఒకవేళ డిక్రీ లేదా ఉత్తర్వును రూపోందించుటకు అటువంటి దరఖాస్తును పైన పేర్కొన్న సమయంలోగా చేయకపోతే, డిక్రీ లేదా ఆర్డర్, న్యాయస్థానం లేదా న్యాయమూర్తి యొక్క ఆర్డర్ ప్రకారం తప్ప , ఇతరత్రా ఆదేశిస్తే ఒక్క ఎక్స్ పార్టీ పిటిషన్ ద్వారా తప్ప తీసుకోబడదు". ఈ నిబంధన యొక్క ప్రాముఖ్యత ఏమిటంటే , అందులో పేర్కొన్న విధంగా ఒక డిక్రీ రూపొందించబడే వరకు , దాని యొక్క ధృవీకృత కాపీ ఏదీ పార్టీకి జారీ చేయబడదు మరియు అటువంటి ధృవీకరించబడిన కాపీ లేకుండా , ఎటువంటి అమలు ప్రక్రియలు తీసుకోబడవు.

మొదటి ప్రతివాది ఎవరు అయితే తన తనఖాపై దావా చెయ్యడం మరియు డిక్రీని పొందడంలో చాలా అప్రమత్తంగా మరియు వేగంతో వ్యవహరించారో , దాదాపు 18 సంవత్సరాలుగా డిక్రీని రూపొందించడానికి ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. మే 12, 1952న, రెండవ ప్రతివాది రెండు ఇళ్లను ఇక్కడ ఉన్న అప్పీలుదారుకు రూ. 60,000కు విక్రయించారు, ఇది డిక్రీలు పొందిన మరియు అమలు ప్రక్రియలు తీసుకున్న ముందస్తు తనఖాలను విడుదల చేయడానికి ఎక్కువగా ఉపయోగించారు. విక్రయ దస్తావేజుల ప్రకారము ఆస్తుల పై ఎటువంటి లావాదేవీలు లేకుండా విక్రయించినట్లు సూచిస్తుంది . డిక్రీని రూపొందించడానికి ఇప్పటివరకు ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోని మొదటి ప్రతివాది ఇప్పుడు తనను తాను త్వరపడి ఫిబ్రవరి 17, 1954న రూలు 27 క్రింద, పైన పేర్కొన్నట్లు ఎక్స్ పార్టీ ఆర్డర్‌ను పొందారు మరియు డిక్రీని రూపొందించడానికి మరియు పూర్తి చేయడానికి ఆమెకు అనుమతిని మంజూరు

చేయబడింది. ఆ ఉత్తర్వును అనుసరించి , ఆమె ఏప్రిల్ 29, 1954న తుది డిక్రీని దాఖలు చేసింది మరియు తనఖా పెట్టిన ఆస్తుల విక్రయానికి సంబంధించిన ప్రక్రియను ప్రారంభించింది.

ఈ విషయం తెలుసుకున్న రెండో ప్రతివాది రిజిస్ట్రార్ ఎదుట హాజరుకాగా , డిక్రీ అమలుకు పరిమితులు విధించడంపై అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. రిజిస్ట్రార్ ఈ విషయంలో కొంత సందేహాన్ని వ్యక్తం చేశారు మరియు ch 26, రూలు 50 కింద ప్రత్యేక నివేదికను రూపొందిస్తూ పరిమితి ప్రశ్నపై కోర్టు అభిప్రాయాన్ని కోరారు. మరియు మొదటి ప్రతివాదిని కూడా ఆదేశాల కోసం మోషన్ నోటీసు తీసుకోవాలని ఆదేశించారు. ఈ విషయం గౌరవ న్యాయమూర్తి పి బి ముఖర్జీ ముందుకు వచ్చింది మరియు ప్రతివాదుల ఇద్దరి తరఫు న్యాయవాది లను విన్న తర్వాత , డిక్రీ అమలుకు ఆటంకం లేదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. నిర్మల సుందరి వర్సెస్ సుధీర్ కుమార్ (1) లో నివేదించబడిన తీర్పును అనుసరించారు . ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా , రెండవ ప్రతివాది అప్పీల్ సం. 1955 నం.152కు వేయటానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు మరియు అది ఇంకా పెండింగ్‌లో ఉంది.

మేము ఇప్పుడు ప్రస్తుత అప్పీల్ ఉద్భవించటానికి కారణము అయిన దరఖాస్తుకు వచ్చాము , జూలై 25, 1956న అప్పీలుదారు 1955లో అప్పీల్ నంబర్ 152లో అప్పీలుదారుని గా నమోదు చేసుకోవాలని దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. ఆమె రెండవ ప్రతివాది నుండి మే 12, 1952న ఏ విధమైన లావాదేవీలు (భారాలు) లేకుండా ఆస్తులను కొనుగోలు చేసినట్లు పిటిషన్‌కు మద్దతుగా ఆరోపణలు ఉన్నాయి. డిక్రీ కాలదోషం పట్టినందున మొదటి ప్రతివాది ప్రారంభించిన అమలు ప్రక్రియ నిర్వహించదగినదికాదు అని , రెండవ ప్రతివాది , సుధీర్ కుమార్ మిట్టర్ , ఆమె అమలు విక్రయానికి వ్యతిరేకంగా మరియు ఆమె ప్రయోజనం కోసం మాత్రమే విచారణను నిర్వహిస్తున్నారని , అతను 1955 నాటి అప్పీల్ నం. 152ని కూడా ఆమె తరపున దాఖలు చేశాడని , ఆమె హక్కులను ఓడించాలనే ఉద్దేశ్యంతో అతను మొదటి ప్రతివాదితో కుమ్మక్కై ఈ ఏర్పాటుకు పాల్పడ్డాడని , అందువల్ల ఆమెను (AIR 1955 కలకత్తా 484).

అప్పీలుదారునిగా రికార్డ్ మీదకి రావడానికి అనుమతించాల్సిన అవసరం ఉందని , తద్వారా ఆమె తన ప్రయోజనాలను కాపాడుకోవచ్చు. రెండవ ప్రతివాది స్థానంలో లేదా ప్రత్యామ్నాయంలో ఆమెను భర్తీ చేయాలని , లేదా అదనపు అప్పీలుదారుగా రికార్డులోకి తీసుకురావాలని పిటిషన్‌లోని ప్రార్థన.

ఈ దరఖాస్తును ప్రతివాదులు ఇద్దరూ తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. వారు మొదటి ప్రతివాదికి చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని రూ. 17,670 రూ.లకు చెల్లించుటకు సెటిల్‌మెంట్ చేశామని పేర్కొన్నారు , ఆ సెటిల్‌మెంట్ న్యాయమైనదని మరియు నిజాయితీగా ఉందని మరియు అప్పీలుదారుపై కట్టుబడి ఉందని మరియు ఆమె దరఖాస్తు కొనసాగించదగినది కాదని పేర్కొన్నారు . ఈ దరఖాస్తును గౌరవ న్యాయమూర్తులు చక్రవర్తి సిజె మరియు లాహిరి లు విచారించారు మరియు ఆగస్టు 6, 1956 నాటి వారి ఉత్తర్వు ప్రకారం , వారు దానిని తోసిపుచ్చారు. అప్పీలుదారు అధికరణ 133 కింద ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి అనుమతి కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. గౌరవనీయ ప్రధాన న్యాయమూర్తి ధరఖాస్తుని సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క ఆర్డర్ (O)22 రూలు(ఆర్)10 కింద వేయబడిందని పేర్కొని దానిని తిరస్కరించారు , ఎందుకంటే దరఖాస్తుదారు పెండింగ్‌లో ఉన్న అప్పీల్ అన్యాక్రాంతం పొందిన వ్యక్తి కానందున, ఆ నియమం యొక్క నిబంధనలపై దరఖాస్తు చేయడానికి అర్హత లేదు అని పరిగిణింపబడింది.

ప్రత్యామ్నాయంగా దరఖాస్తుదారుని ప్రార్థన లో మార్పు చేయకుండా ఆర్డర్ [0]. 22, రూల్ [r] 10 కింద రికార్డులో తీసుకురావచ్చని అనుకున్నది మునుపటి విచారణలో పేర్కొనబడలేదు , మరియు అప్పీలు చేయదగిన ఉత్తర్వు తుది ఉత్తర్వు కానందున అప్పీల్‌లో లేవనెత్త బడిన అంశము మీద అధికరణ. 133 ప్రకారము ఎటువంటి సర్టిఫికేట్ మంజూరు చేయబడదు. అప్పీలుదారు ఆ తరువాత రాజ్యాంగములోని అధికరణ136 ప్రకారము ప్రత్యేక అనుమతి పొందారు , మరియు ఆ విధముగా ఈ అప్పీలు మన ముందుకు వచ్చింది.

ఆమె దరఖాస్తు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లోని ఆర్డర్ (O) .22, రూలు (R)10 కింద నిర్వహించదగినదని అప్పీలుదారు తరపున వాదించబడింది. , ఎందుకంటే 1935లోని దావా నం. 158, 1954లో డిక్రీని రూపొందించే వరకు పెండింగ్‌లో ఉన్నట్లు పరిగణించాలి మరియు బదిలీ ఆమెకు అనుకూలంగా మే 12, 1952 కు ముందుగా జరిగింది. లక్ష్మని చందర్ డే v నికుంజమని దాసీ (1923)27C.W.N.755) లో నిర్ణయం ఆమెకు

మద్దతుగాఉంది. అయితే అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా బదిలీ చేయబడినప్పుడు 1935లోని దావా నంబర్ 158 పెండింగ్‌లో ఉన్నట్లు పరిగణించబడినప్పటికీ , ఆమె దావా పెండింగ్ లో ఉన్న సమయములో కోర్టు రికోర్డులో రావటానికి ఎటువంటి దరఖాస్తు చేయనందున అది ఫలితాన్ని ప్రభావితం చేయదని మొదటి ప్రతివాది వాదించారు . అలాగే అప్పీల్ కోర్టుకు చేసిన దరఖాస్తు ఆర్డర్ [0]. 22, రూల్ [r] 10 కింద కొనసాగించబడదు. ఎందుకనగా అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా బదిలీ ఆ అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి ముందే జరిగింది మరియు అది పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో కాదు. ఈ వివాదం బాగా స్థిరపడినట్లు కనిపిస్తోంది ; కానీ అదే , అయితే, విషయాన్ని ముగించలేదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన దరఖాస్తు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ [s] 146 లోపు వస్తుంది, మరియు ఆమె ఆ సెక్షన్ కింద రికార్డ్ లోకి చేరటానికి అర్హులు. సెక్షన్ 146 కోడ్ ద్వారా ఒక వ్యక్తి తీసుకోగల ఏదైనా ప్రక్రియ అతని క్రింద క్లెయిమ్ చేసే ఏ వ్యక్తి అయిన తీసుకునే విధముగా కాపాడబడుతుంది . సీతారామస్వామి వర్సెస్ లక్ష్మీ నరసింహ (1)లో అనువరించినట్లు ఒక అప్పీల్ అన్నది ఈ సెక్షన్ యొక్క విచారణ కోసము మరియు "క్లెయిమ్ చేయడం"అన్న పదం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఆర్డర్ [0]. 22, రూల్ [r]. 10 లో పేర్కొన్న అధికార మార్పిడి మరియు అప్పగింత (డెవల్యూషన్ మరియు అసైన్‌మెంట్) కేసులను విస్తృతంగా చేర్చడానికి ఉంటుంది. ఈ నిర్ణయం జుగల్‌కిషోర్ సరాఫ్ v. రా కాటన్ కో. , లిమిటెడ్ (2) లో ఈ కోర్టు ఆమోదంతో కోట్ చేయబడింది దావా పెండింగ్‌లో ఉన్న రుణాన్ని బదిలీ చేసే వ్యక్తి , సెక్షన్ [s]146 కింద, దానిలో ఆమోదించబడిన డిక్రీని అమలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉంటాడు. సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ .146 డిక్రీ-హోల్డర్ కింద క్లెయిమ్ చేసే వ్యక్తిగా , అతని ద్వారా అమలు కోసం దరఖాస్తు ఆర్డర్ [0]. 21రూల్ [r]. 16, కింద ఉండనప్పటికీ , మరియు మరింత గమనించబడిన పదాలు “అన్యధా కాపాడబడిన” మాత్రమే నిషేధించబడిన విచారణలు (ప్రొసీడింగ్‌లు), ఇది కోడ్‌లోని కొన్ని నిబంధనలకు వ్యతిరేఖము.పై అధికారుల అనుసరించినట్లు ఆర్డర్[0].22 రూల్[r].16 కింద అర్హతకలిగి రికార్డ్ లోకి తీసుకురానివారిని పెండింగ్‌లో ఉన్న దావా లేదా విచారణలో అతని అసైనర్ అటువంటి అప్పీల్‌ను దాఖలు చేయగలిగితే , అట్టి డిక్రీ లేదా ఉత్తర్వు కి వ్యతిరేఖముగా అప్పీలు చేసే అర్హత కలిగి ఉంటారు. కోడ్‌లో దానిపై ఎటువంటి నిషేధం లేదు మరియు దానికి అనుగుణంగా అప్పీలుదారు అసైనీగా అప్పీల్ చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉంటారు , మరియు దాని ప్రకారము అప్పీలుదారు రెండవ ప్రతివాది తనఖా పెట్టిన

ఆస్తుల అసైనీగా గౌరవ న్యాయమూర్తి పి.బి. ముఖర్జీ ఇచ్చిన తీర్పుకి వ్యతిరేఖముగా అప్పీలు చేయుటకు అర్హత కలిగి ఉన్నారు.

ఇది తదుపరి వాదించబడింది సెక్షన్. 146 ఏదైనా ప్రొసీడింగ్‌ని ప్రారంభించేందుకు మాత్రమే అధికారం ఇస్తుంది మరియు గౌరవ న్యాయ్మూర్తి పి.బి. ముఖర్జీ యొక్క తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం అప్పీలుదారుకు సమర్థంగా ఉన్నప్పటికీ , ఆమె అలా చేయనందున రెండవ ప్రతివాది వేసిన అప్పీలు లో అప్పెలెంటుగా కొనసాగించుటకు అవకాశము లేదు. మొదటి ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది వాదించిన పద్ధతిలో సెక్షన్. 146 ను మొత్తముగా తీసి పారవేయ్యలేము. ఆ సెక్షన్ మొదటిసారిగా సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ , 1908లో ప్రవేశపెట్టబడింది , వారికి అధికారం అప్పగించడం లేదా అప్పగించడం ద్వారా హక్కులు పొందే వ్యక్తుల ద్వారా హక్కులను సులభతరం చేసే లక్ష్యంతో , మరియు ప్రయోజనకరమైన నిబంధనగా ఉదారంగా భావించాలి. న్యాయాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి మరియు పరిమితం చేయబడిన లేదా సాంకేతిక కోణంలో కాదు. ముత్తయ్య చెట్టియార్ వర్సెస్ గోవిందదాస్ కృష్ణదాస్ (1)లో డిక్రీ యొక్క అస్సైనీకి బదిలీదారు–డిక్రీ–హోల్డర్ దాఖలు చేసిన అమలు దరఖాస్తును కొనసాగించడానికి అర్హత ఉంది.

మద్రాసు హైకోర్టు పూర్తి బెంచ్ (1) [1955] నేను SCR 1369లో కొంత భాగాన్ని కేటాయించినట్లు నిర్ధారించింది.

మొయిదిన్ కుట్టి వర్సెస్ దొరైస్వామి (2) కూడా చూడండి . అప్పీల్‌ను దాఖలు చేసే హక్కు దరఖాస్తుదారు క్లెయిమ్ చేసిన వ్యక్తి దాఖలు చేసిన అప్పీల్‌ను కొనసాగించే హక్కును కలిగి ఉండాలి మరియు అప్పీల్ నంబర్‌లో అప్పీలుదారు గా ధరఖాస్తు నమోదు చేయబడాలి. 1955లో 152 ప్రధానమైనదిగా ఉండాలి సెక్షన్ 146 కింద మెరిట్‌ల ప్రకారం , అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా ఆర్డర్ ఉండాలా వద్దా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం మిగిలి ఉంది. అందులో, మాకు ఎలాంటి సందేహం లేదు. ఆమె తనఖా డిక్రీని అమలు చేయు విచారణలు లో జోక్యం చేసుకోవాలని కోరుకొన్నది . డిక్రీలో ఉన్న ఆస్తులను ఆమె రూ. 60,000 కు అన్ని విధమైన లావాదేవీలు (భారాల) నుండి విముక్తి పొందారు అనే ఒడంబడిక క్రింద కొన్నారు మరియు ఆమె కొనుగోలు చేసిన తర్వాత , డిక్రీ ఆమోదించబడిన దాదాపు 18 సంవత్సరాల తర్వాత, మొదటి ప్రతివాది ఆస్తుల విక్రయానికి సంబంధించిన ప్రక్రియను

ప్రారంభించారు. అప్పీలుదారు అమలు ప్రక్రియలు పరిమితితో నిషేధించబడతాయని మరియు ఆ ప్రశ్నపై వినబడాలని కోరుకుంటాడు. గౌరవ న్యాయమూర్తి పి.బి. ముఖర్జీ ఈ వివాదాన్ని తిరస్కరించిన మాట వాస్తవమే , కానీ అతని తీర్పును చదివిన –మరియు అది అతను స్వయంగా గమనించిన–నిర్ణయానికి పిలుపునిచ్చే చట్టం యొక్క గణనీయమైన ప్రశ్నలు ఉన్నాయి. పరిమితి యొక్క అభ్యర్థన ఒక్కటే కాక , 1935 దావా నంబర్ 158లో మొదటి ప్రతివాది పొందిన డిక్రీ యొక్క పూర్తి పరిష్కారము చేవలసిన సొమ్ము మరియు సంతృప్తి కోసం చెల్లించాల్సిన మొత్తంపై కూడా ఒక ప్రశ్న ఉంది. ప్రతివాదులు ఇద్దరూ రూ. 17,670కి సెటిల్ చేసి చెల్లించినిట్లు పేర్కొన్నారు . కానీ అప్పీలుదారు, అమలు చేయవలసిందిగా కోరిన డిక్రీ ప్రకారం అసలు మరియు వడ్డీకి రికవరీ చేయదగిన మొత్తం రూ. 6,000 మించదు. సంజిత్ కుమార్ ఘోష్ డిసెంబర్ 20, 1956నాడు మొదటి ప్రతివాది తరపున దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్‌లో మొత్తము రూ. 17,670 ను వివరములతో సహా చూపించారు . దీన్ని బట్టి చూస్తే మొత్తము రూ. 7,200 మార్చి 8, 1956 వరకు వడ్డీ కోసం క్లెయిమ్ చేయబడింది , ఇది తుది డిక్రీలో అనుమతించిన రేటుతో కాకుండా కాంట్రాక్ట్ రేటు ప్రకారము లెక్కించబడింది. 1935లోని దావా నం. 158 మరియు దానికి సంబంధించిన విచారణలో కాకుండా మొత్తము రూ 5000 , తనఖా దావాల మీద పెట్టిన ఖర్చుల నిమిత్తము చేర్చబడింది ., ఈ మొత్తానికి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఆమె చేతిలో ఉన్న ఆస్తులను బాధ్యులను చేయరాదని అప్పీలుదారు వాదించారు. రూ. 1,750లను గౌరవ న్యాయమూర్తి పిబి ముఖర్జీ ముందు విచారణలో ఉన్న మరియు 1955 అప్పీల్ నంబర్ 152లో ఖర్చులను చెల్లించడానికి అంగీకరించబడింది. అప్పీలుదారుని అడిగాడు , ఇందులో సెటిల్‌మెంట్ ఎక్కడ ఉంది మరియు అది నన్ను ఎలా కట్టడి చేయును అని అప్పీల్దారు ప్రశ్నిస్తే , స్థిరాస్తి కొనుగోలుదారుగా అప్పీలుదారు చాలా ఆసక్తిని కలిగి ఉండటాన్ని నిర్ణయించడానికి అనేక ముఖ్యమైన ప్రశ్నలు తలెత్తుతున్నాయని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది మరియు వాస్తవానికి ఆసక్తి ఉన్నది వ్యక్తికి మాత్రమే. కొనుగోలుదారు వాజ్య మధ్యస్థంలో [పెండెంట్ లైట్]గా , ఆమె డిక్రీని అమలు చేయడంలో మొదటి ప్రతివాది తీసుకున్న చర్యలకు ఆమె కట్టుబడి ఉంటుంది మరియు న్యాయం కోసం ఆమె హక్కులను రక్షించుకోవడానికి ఆమెకు అవకాశం ఇవ్వాలి.

మేము తదనుగుణంగా 1956 ఆగస్టు 6 నాటి దిగువ కోర్టు ఆదేశాలను పక్కనపెట్టాము మరియు అప్పీల్ నం. 152 ఆఫ్1955 అప్పీల్‌లో అప్పీల్‌దారుని అదనపు అప్పీలుదారుగా నమోదు చేయాలని ఆదేశించాము. ఇప్పుడు

రికార్డులో ఉన్న అప్పీలుదారు సుధీర్ కుమార్ మిట్టర్ పోరాటాన్ని విరమించుకున్నారు. మొదటి ప్రతివాదితో , వివాదాస్పద ఆసక్తితో రికార్డులో ఉన్న ఇద్దరు అప్పీలుదారులు ఉండటం వల్ల ఎటువంటి ఇబ్బంది ఉండదని మేము భావిస్తున్నాము. కానీ, ఏదైనా సందర్భంలో, కోర్ట్, అవసరమైతే, ఆర్డర్ [0]. 1, రూల్ [r]10 కింద స్వయంచాలకంగా చర్య తీసుకోవచ్చు లేదా దాని స్వాభావిక అధికార పరిధిలో , ఇన్ రీ మాథ్యూస్. ఓట్స్ v. మూనీ ((1905) 2 చ. 460), మరియు వంజియప్ప గౌండన్ v. అన్నామలై చెట్టియార్ (1939) 2 MLJ 551)లో చేసినట్లుగా అప్పీల్‌లో సుధీర్ కుమార్ మిట్టర్‌ను రెండవ ప్రతివాదిగా బదిలీ చేయాలి , ఖర్చుల విషయానికొస్తే, అప్పీలుదారు, ఈ కోర్టు ఆమెకు అప్పీల్ చేయడానికి అనుమతిని మంజూరు చేసిన ఆర్డర్ ప్రకారం, ఈ అప్పీల్‌లో పోటీలో ఉన్న ప్రతివాదికి ఆమె ఖర్చులను చెల్లించాలి. హైకోర్టులో 1955లోని అప్పీల్ నంబర్ 152లోని దరఖాస్తుకు సంబంధించిన ఖర్చులు యాదృచ్ఛికం మరియు ఆ అప్పీల్ ఫలితానికి కట్టుబడి ఉంటాయి.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

———